

RÅDSDIREKTIV 96/61/EF

av 24. september 1996

om integrert forebygging og begrensning av forurensning(*)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 130 S nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Målene og prinsippene for Fællesskapets miljøpolitikk, slik de er definert i traktatens artikkel 130 R, består særlig i å forebygge, redusere og så langt mulig eliminere forurensning, fortrinnsvis ved kilden, og sikre at naturressursene forvaltes fornuftig, ut fra prinsippet om at forurenseren betaler, og prinsippet om forebygging av forurensning.
- 2) I det femte handlingsprogrammet for miljø, som i store trekk ble godkjent av Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet i resolusjon av 1. februar 1993⁽⁴⁾, legges det særlig vekt på integrert begrensning av forurensning som et viktig ledd i utviklingen mot en mer bærekraftig likevekt mellom på den ene side menneskeskapt virksomhet og den sosioøkonomiske utvikling, og på den andre side naturens ressurser og fornyelsesevne.
- 3) Gjennomføring av integrert begrensning av forurensning krever fællesskapstiltak for å endre og utfylle Fællesskapets gjeldende regelverk om forebygging og begrensning av forurensning fra industrianlegg.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 257 av 10.10.1996, s. 26, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 27/97 av 30. april 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgave av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. C 311 av 17.11.1993, s. 6, og EFT nr. C 165 av 1.7.1995, s. 9.

(2) EFT nr. C 195 av 18.7.1995, s. 54.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 14. desember 1994 (EFT nr. C 18 av 23.1.1995, s. 96), Rådets felles holdning av 27. november 1995 (EFT nr. C 87 av 25.3.1996, s. 8) og Europaparlamentsbeslutning av 22. mai 1996 (EFT nr. C 166 av 10.6.1996).

(4) EFT nr. C 138 av 17.5.1993, s. 1.

- 4) Ved rådsdirektiv 84/360/EØF av 28. juni 1984 om bekjempelse av luftforurensning fra industrianlegg⁽⁵⁾ ble det innført en allmenn ramme med krav om forhåndstillatelse til drift eller vesentlig endring av industrianlegg som kan forårsake luftforurensning.
- 5) Ved rådsdirektiv 76/464/EØF av 4. mai 1976 om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fællesskapets akvatiske miljø⁽⁶⁾ ble det innført krav om tillatelse til utslipp av slike stoffer.
- 6) Fællesskapet har et regelverk om bekjempelse av luftforurensning og om forebygging eller minimering av utslipp av farlige stoffer i vann, men det finnes ikke noe tilsvarende regelverk i Fællesskapet for å forebygge eller minimere utslipp til jord.
- 7) Særskilte strategier for begrensning av utslipp til luft, vann og jord hver for seg vil kunne øke overføringen av forurensning mellom ulike miljøområder istedenfor å verne miljøet som helhet.
- 8) Formålet med integrert begrensning av forurensning er å forebygge utslipp til luft, vann eller jord overalt der det er praktisk mulig, idet det tas hensyn til avfallshåndtering, og der dette ikke er mulig, å minimere utslippene for å oppnå et høyt vernenivå for miljøet som helhet.
- 9) Ved dette direktiv innføres det en allmenn ramme for integrert forebygging og begrensning av forurensning. Det fastsettes tiltak som er nødvendige for å kunne gjennomføre integrert forebygging og begrensning av forurensning med sikte på å oppnå et høyt vernenivå for miljøet som helhet. Integrert begrensning av forurensning vil fremme anvendelsen av prinsippet om en bærekraftig utvikling.
- 10) Bestemmelsene i dette direktiv får anvendelse uten at bestemmelsene i rådsdirektiv 85/337/EØF av 27. juni 1985 om vurdering av visse offentlige og private prosjekters miljøvirkninger⁽⁷⁾ berøres. Dersom det ved tildeling av tillatelse skal tas hensyn til opplysninger eller konklusjoner som har framkommet som følge av anvendelse av sistnevnte direktiv, berører dette direktiv ikke gjennomføringen av direktiv 85/337/EØF.

(5) EFT nr. L 188 av 16.7.1984, s. 20. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48).

(6) EFT nr. L 129 av 18.5.1976, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF.

(7) EFT nr. L 175 av 5.7.1985, s. 40.

- NORSK utgave
- 11) Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å påse at den driftsansvarlige oppfyller de alminnelige prinsipper i visse grunnleggende krav. Det er tilstrekkelig at vedkommende myndigheter for dette formål tar disse alminnelige prinsippene i betraktning når de utarbeider vilkårene for tillatelse.
 - 12) Visse av bestemmelsene som vedtas i samsvar med dette direktiv, skal anvendes på eksisterende anlegg etter et fastsatt tidsrom, de øvrige fra datoen for gjennomføringen av dette direktiv.
 - 13) For å angripe forurensningsproblemene så effektivt og regningssvarende som mulig bør den driftsansvarlige ta miljøaspektene i betraktning. Vedkommende myndighet bør underrettes om nevnte aspekter slik at den før tillatelsen gis, kan forsikre seg om at alle hensiktsmessige tiltak for å forebygge eller begrense forurensning er fastsatt. Svært ulike søknadsprosedyrer kan medføre ulike nivåer for miljøvern og ulike grader av oppmerksomhet i offentligheten. Søknader om tillatelse i henhold til dette direktiv bør derfor inneholde et visst minimum av opplysninger.
 - 14) En fullstendig samordning av saksbehandlingsprosedyren og vilkårene for tillatelse mellom vedkommende myndigheter vil gjøre det mulig å oppnå det høyest mulige vernnivå for miljøet som helhet.
 - 15) Vedkommende myndighet skal gi eller endre en tillatelse bare dersom det er fastsatt integrerte miljøverntiltak for luft, vann og jord.
 - 16) Tillatelsen skal omfatte alle nødvendige tiltak for å oppfylle vilkårene i tillatelsen, for at det slik kan oppnås et høyt vernnivå for miljøet som helhet. Uten at prosedyren for tillatelse berøres, kan disse tiltakene også underlegges alminnelige bindende krav.
 - 17) Utslippsgrenseverdier, parametere eller tilsvarende tekniske tiltak skal bygge på de beste tilgjengelige teknikker uten at bruk av en særskilt teknikk eller teknologi påbys, og idet det tas hensyn til det berørte anleggs tekniske karakteristika, geografiske beliggenhet og de lokale miljøforholdene. I alle tilfeller skal vilkårene for tillatelse inneholde bestemmelser om minimering av langtransportert eller grensekryssende forurensning og sikre et høyt vernnivå for miljøet som helhet.
 - 18) Medlemsstatene skal avgjøre hvordan det eventuelt kan tas hensyn til det berørte anleggs tekniske karakteristika, geografiske beliggenhet og de lokale miljøforholdene.
 - 19) Dersom en miljøstandard gjør det nødvendig med strengere vilkår enn dem som kan oppnås ved bruk av de beste tilgjengelige teknikker, skal det særlig fastsettes utfyllende vilkår i tillatelsen uten at det berører andre tiltak som kan treffes for å oppfylle miljøstandardene.
 - 20) Siden de beste tilgjengelige teknikker endrer seg med tiden, særlig på bakgrunn av den tekniske utvikling, må vedkommende myndigheter følge med i eller underrettes om denne utviklingen.
 - 21) Endringer av et anlegg kan forårsake forurensning. Det er derfor nødvendig å underrette vedkommende myndighet om enhver endring som vil kunne påvirke miljøet. En vesentlig endring av anlegget skal det på forhånd være gitt tillatelse til, i samsvar med dette direktiv.
 - 22) Vilkårene for tillatelse skal vurderes på nytt med jevne mellomrom og om nødvendig ajourføres. Under visse omstendigheter vil de uansett bli vurdert på nytt.
 - 23) For å informere offentligheten om den innvirkning driften av anleggene kan ha på miljøet, og for å sikre åpenhet i hele Fællesskapet om saksbehandlingen i forbindelse med tillatelse bør offentligheten før vedtak gjøres, ha adgang til opplysninger om søknader om tillatelse for nye anlegg eller vesentlige endringer av anlegg, om selve tillatelsene, om ajourføringen og om de relevante måledata.
 - 24) Utarbeiding av et register over de viktigste utslippene og deres kilder kan anses som et viktig redskap som særlig gjør det mulig å sammenligne forurensende virksomhet i Fællesskapet. Registeret skal utarbeides av Kommisjonen, med bistand av en forskriftskomiteé.
 - 25) Utarbeiding og utveksling av opplysninger på fællesskapsplan om de beste tilgjengelige teknikker vil medvirke til å redusere skjevhetene på det teknologiske området i Fællesskapet, fremme verdensomspennende spredning av grenseverdier og teknikker som brukes i Fællesskapet, og hjelpe medlemsstatene til en effektiv gjennomføring av dette direktiv.
 - 26) Det skal regelmessig utarbeides rapporter om dette direktivs anvendelse og virkning.
 - 27) Dette direktiv gjelder anlegg med et stort potensial for forurensning, og dermed også for grensekryssende forurensning. Det bør holdes samråd over landegrensene når det søkes om tillatelse for nye anlegg eller vesentlige endringer av anlegg som sannsynligvis i vesentlig grad vil få negativ innvirkning på miljøet. Søknader som gjelder slike forslag eller vesentlige endringer, skal være tilgjengelige for offentligheten i den medlemsstat som antas å bli berørt.
 - 28) Det vil kunne påvises et behov for innsats på fællesskapsplan med sikte på å fastsette utslippsgrenseverdier for visse kategorier anlegg og forurensende stoffer som omfattes av dette direktiv. Rådet skal fastsette disse utslippsgrenseverdiene i samsvar med traktatens bestemmelser.
 - 29) Bestemmelsene i dette direktiv får anvendelse uten at fællesskapsbestemmelser om helse og sikkerhet på arbeidsplassen berøres -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**Artikkel 1****Formål og virkeområde**

Formålet med dette direktiv er å oppnå en integrert forebygging og begrensning av forurensning fra de former for virksomhet som er oppført i vedlegg I. I direktivet fastsettes det tiltak med sikte på å forebygge eller, dersom dette ikke er mulig, å begrense utslippene fra ovennevnte former for virksomhet til luft, vann og jord, herunder tiltak som gjelder avfall, for å oppnå et høyt vernenivå for miljøet som helhet, uten at dette berører direktiv 85/337/EØF og andre fællesskapsbestemmelser på området.

Artikkel 2**Definisjoner**

I dette direktiv menes med:

- 1) «stoff»: alle grunnstoffer og deres forbindelser, unntatt radioaktive stoffer i henhold til direktiv 80/836/Euratom⁽¹⁾ og genmodifiserte organismer i henhold til direktiv 90/219/EØF⁽²⁾ og direktiv 90/220/EØF⁽³⁾,
 - 2) «forurensning»: direkte eller indirekte tilførsel som følge av menneskelig virksomhet til luft, vann eller jord av stoffer, vibrasjoner, varme eller støy som kan skade menneskers helse eller miljøets kvalitet, medføre skade på materielle verdier eller forringelse eller forstyrrelse av miljøets opplevelsesverdi eller annen legitim bruk av miljøet,
 - 3) «anlegg»: en fast teknisk enhet der det utføres én eller flere av de former for virksomhet som er oppført i vedlegg I, samt enhver annen virksomhet direkte forbundet med den som teknisk er knyttet til de former for virksomhet som utføres på stedet, og kan ha innvirkning på utslipp og forurensning,
 - 4) «eksisterende anlegg»: et anlegg som er i drift eller er godkjent i henhold til gjeldende lovgivning før datoen for dette direktivs gjennomføring, eller som det etter vedkommende myndighets oppfatning er inngitt en fullstendig søknad om tillatelse for, forutsatt at anlegget settes i drift senest ett år etter datoen for dette direktivs gjennomføring,
 - 5) «utslipp»: direkte eller indirekte utledning til luft, vann eller jord av stoffer, vibrasjoner, varme eller støy fra punktkilder eller spredte kilder i et anlegg,
 - 6) «utslippsgrenseverdi»: den masse, uttrykt med visse bestemte parametere, den konsentrasjon av og/eller det nivå for et utslipp som ikke må overskrides i løpet av ett eller flere fastsatte tidsrom. Det kan også fastsettes utslippsgrenseverdier for særskilte grupper, familier eller kategorier av stoffer, særlig for de stoffene som er nevnt i vedlegg III.
- Utslippsgrenseverdiene for stoffene skal vanligvis gjelde for det punkt der utslippene skjer fra anlegget, idet det ses bort fra enhver fortykning ved fastsettelsen av grenseverdiene. Ved indirekte utslipp til vann kan virkningen av et renseanlegg tas i betraktning ved fastsettelsen av utslippsgrenseverdiene for anlegget, forutsatt at miljøet som helhet sikres et tilsvarende vernenivå, og at miljøet ikke belastes med et høyere forurensningsnivå, uten at direktiv 76/464/EØF og dets gjennomføringsdirektiver berøres,
- 7) «miljøstandard»: et sett med krav som skal oppfylles av et bestemt miljø eller en særlig del av det på et fastsatt tidspunkt, som fastsatt i Fællesskapets regelverk,
 - 8) «vedkommende myndighet»: den eller de myndigheter eller organer som i henhold til medlemsstatenes lovgivning har ansvar for å utføre de oppgaver som følger av dette direktiv,
 - 9) «tillatelse»: ett eller flere skriftlige vedtak eller deler av vedtak der det gis tillatelse til drift av et anlegg eller en del av et anlegg på visse vilkår som sikrer at anlegget oppfyller kravene i dette direktiv. En tillatelse kan omfatte ett eller flere anlegg eller deler av anlegg som ligger på samme sted og drives av den samme driftsansvarlige,
 - 10)a) «driftsendring»: en endring i et anleggs art eller virkemåte, eller en utvidelse av anlegget som kan få følger for miljøet,
 - b) «vesentlig endring»: en driftsendring som etter vedkommende myndighets oppfatning kan ha betydelig negativ innvirkning på mennesker eller miljø,
 - 11) «beste tilgjengelige teknikker»: det mest effektive og avanserte trinn i utviklingen av virksomhetsformene og deres driftsmetoder, som er uttrykk for om en teknikk i prinsippet er praktisk egnet som grunnlag for utslippsgrenseverdier med sikte på å forebygge og, dersom dette ikke er mulig, generelt begrense utslippene og innvirkningen på miljøet som helhet. Med
 - «teknikker» menes både den anvendte teknologi og måten anlegg konstrueres, bygges, vedlikeholdes, drives og avvikles på,

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 80/836/Euratom av 15. juli 1980 om endring av direktiver om fastsettelse av grunnleggende sikkerhetsstandarder for beskyttelse av befolkningens og arbeidstakeres helse mot farene fra ioniserende stråling (EFT nr. L 246 av 17.9.1980, s. 1). Direktivet endret ved direktiv 84/467/EØF (EFT nr. L 265 av 5.10.1984, s. 4).

⁽²⁾ Rådsdirektiv 90/219/EØF av 23. april 1990 om innesluttet bruk av genetisk modifiserte mikroorganismer (EFT nr. L 117 av 8.5.1990, s. 1). Direktivet endret ved kommisjonsdirektiv 94/51/EF (EFT nr. L 297 av 18.11.1994, s. 29).

⁽³⁾ Rådsdirektiv 90/220/EØF av 23. april 1990 om utsetting i miljøet av genetisk modifiserte organismer (EFT nr. L 117 av 8.5.1990, s. 15). Direktivet endret ved kommisjonsdirektiv 94/15/EF (EFT nr. L 103 av 22.4.1994, s. 20).

- «tilgjengelige» teknikker menes de som er utviklet i en slik målestokk at de kan anvendes i den aktuelle industrielle sektor på økonomisk og teknisk mulige vilkår, idet det tas hensyn til kostnader og fordeler, uansett om teknikkene anvendes eller produseres i den berørte medlemsstat eller ikke, så lenge den driftsansvarlige har tilgang til teknikkene på rimelige vilkår,
- «beste» teknikker menes de som er mest effektive for å oppnå et høyt allment vernnivå for miljøet som helhet.

Når de beste tilgjengelige teknikker skal fastsettes, bør særlig forholdene oppregnet i vedlegg IV tas i betraktning,

- 12) «driftsansvarlig»: enhver fysisk eller juridisk person som driver eller eier anlegget, eller som eventuelt i henhold til nasjonal lovgivning har fått overdratt den avgjørende økonomiske råderett med hensyn til den tekniske driften av anlegget.

Artikkel 3

Alminnelige prinsipper for den driftsansvarliges grunnleggende forpliktelser

Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for at vedkommende myndigheter sikrer at anlegget drives på en slik måte at

- a) alle hensiktsmessige forebyggende tiltak mot forurensning treffes, særlig ved at de beste tilgjengelige teknikker benyttes,
- b) det ikke forårsakes noen vesentlig forurensning,
- c) avfallsproduksjon unngås, i samsvar med rådsdirektiv 75/442/EØF av 15. juli 1975 om avfall⁽¹⁾. Dersom avfall produseres, skal det gjenvinnes, og dersom gjenvinning er umulig av tekniske og økonomiske årsaker, skal avfallet disponeres på en slik måte at enhver innvirkning på miljøet unngås eller begrenses,
- d) energien utnyttes effektivt,
- e) det treffes nødvendige tiltak for å forebygge uhell og begrense følgene av dem,
- f) det treffes nødvendige tiltak ved endelig opphør av virksomheten for å unngå enhver forurensningsrisiko og for å sette driftsstedet i tilfredsstillende stand igjen.

For å etterkomme denne artikkel er det tilstrekkelig at medlemsstatene sørger for at vedkommende myndigheter tar i betraktning de alminnelige prinsipper fastlagt i denne artikkel når de fastsetter vilkårene for tillatelse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 194 av 25.7.1975, s. 39. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Artikkel 4

Tillatelse for nye anlegg

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at ingen nye anlegg settes i drift uten tillatelse i samsvar med dette direktiv; dette berører ikke unntakene fastsatt i rådsdirektiv 88/609/EØF av 24. november 1988 om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg⁽²⁾.

Artikkel 5

Vilkår for tillatelse for eksisterende anlegg

1. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at vedkommende myndigheter, ved hjelp av tillatelser utstedt i samsvar med artikkel 6 og 8 eller på en hensiktsmessig måte ved å vurdere på nytt og om nødvendig ajourføre vilkårene, sørger for at eksisterende anlegg drives i samsvar med kravene i artikkel 3, 7, 9, 10 og 13 og artikkel 14 første og annet strekpunkt samt artikkel 15 nr. 2 senest åtte år etter datoen for gjennomføring av dette direktiv, uten at andre særskilte fællesskapsbestemmelser berøres.
2. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å anvende artikkel 1, 2, 11 og 12, artikkel 14 tredje strekpunkt, artikkel 15 nr. 1, 3 og 4, artikkel 16 og 17 og artikkel 18 nr. 2 på eksisterende anlegg fra datoen for gjennomføring av dette direktiv.

Artikkel 6

Søknad om tillatelse

1. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å påse at søknader til vedkommende myndighet inneholder en beskrivelse av
 - anlegget og arten og omfanget av virksomheten,
 - råstoffer og hjelpestoffer, andre stoffer samt den energi som benyttes i eller genereres av anlegget,
 - kildene til utslipp fra anlegget,
 - tilstanden til området der anlegget ligger,
 - arten og mengden av utslipp som kan forutses fra anlegget til de ulike deler av miljøet, samt en redegjørelse for de betydelige miljøvirkninger som utslippene kan medføre,
 - den teknologi som er valgt, og andre teknikker som kan forebygges eller, dersom dette ikke er mulig, begrenses utslipp fra anlegget,
 - tiltak for å forebygges og gjenvinne avfall som produseres ved anlegget, dersom det er behov for det,

⁽²⁾ EFT nr. L 336 av 7.12.1988, s. 1. Direktivet endret ved direktiv 90/656/EØF (EFT nr. L 353 av 17.12.1990, s. 59).

- andre foreslåtte tiltak for å oppfylle de alminnelige prinsipper for den driftsansvarliges grunnleggende forpliktelser som nevnt i artikkel 3,
- foreslåtte tiltak for å måle utslipp til miljøet.

En søknad om tillatelse skal også inneholde et ikke-teknisk sammendrag av opplysningene nevnt i ovennevnte strekpunkter.

2. Dersom opplysninger gitt i samsvar med kravene fastsatt i direktiv 85/337/EØF eller en sikkerhetsrapport utarbeidet i samsvar med rådsdirektiv 82/501/EØF av 24. juni 1982 om faren for større ulykker i forbindelse med visse aktiviteter i industrien⁽¹⁾ eller andre opplysninger gitt i henhold til annen lovgivning oppfylder noen av kravene i denne artikkel, kan disse opplysningene inngå i eller legges ved søknaden om tillatelse.

Artikkel 7

Integrert framgangsmåte for tildeling av tillatelser

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre at saksbehandlingsprosedyren og vilkårene for tillatelse samordnes fullt ut dersom flere enn én vedkommende myndighet medvirker, slik at det sikres en effektiv integrert framgangsmåte hos alle vedkommende myndigheter i forbindelse med denne saksbehandlingen.

Artikkel 8

Vedtak

Uten at det berører andre krav som følger av nasjonal lovgivning eller fællesskapsbestemmelser, skal vedkommende myndighet gi en tillatelse med vilkår som sikrer at anlegget oppfyller kravene i dette direktiv, eller, dersom dette ikke er mulig, avslå å gi en slik tillatelse.

Alle tildelte eller endrede tillatelser må omfatte de regler for vern av luft, vann og jord som er omhandlet i dette direktiv.

Artikkel 9

Vilkår i tillatelsen

1. Medlemsstatene skal påse at tillatelsen omfatter alle tiltak som er nødvendige for å oppfylle vilkårene for tillatelse i artikkel 3 og 10, slik at det gjennom vern av luft, vann og jord oppnås et høyt vernenivå for miljøet som helhet.
2. Når det gjelder nye anlegg eller en vesentlig endring der artikkel 4 i direktiv 85/337/EØF får anvendelse, skal det tas hensyn til alle relevante opplysninger eller konklusjoner som er framkommet i forbindelse med anvendelsen av artikkel 5, 6 og 7 i nevnte direktiv.

3. Tillatelsen skal omfatte utslippsgrenseverdier for forurensende stoffer, særlig stoffene oppført i listen i vedlegg III, som i betraktning av deres art og potensielle evne til å overføre forurensning fra et miljø til et annet (vann, luft og jord) vil kunne slippes ut fra det berørte anlegg i betydelige mengder. Om nødvendig skal tillatelsen omfatte hensiktsmessige krav som sikrer vern av jord og grunnvann, og tiltak for håndtering av avfall som genereres i anlegget. Grenseverdiene kan eventuelt utfylles eller erstattes med likeverdige parametere eller tekniske tiltak.

For anleggene nevnt i vedlegg I nr. 6.6 skal det ved fastsettelsen av utslippsgrenseverdier i samsvar med dette nummer tas de praktiske hensyn som gjelder for disse kategoriene anlegg.

4. Uten at artikkel 10 berøres, skal utslippsgrenseverdiene og de tilsvarende parametere og tekniske tiltak som er nevnt i nr. 3, bygge på de beste tilgjengelige teknikker uten at bruk av en særskilt teknikk eller teknologi påbys, og idet det tas hensyn til de aktuelle anleggs tekniske karakteristika, geografiske beliggenhet og de lokale miljøforholdene. I alle tilfeller skal vilkårene for tillatelse inneholde bestemmelser om minimering av langtransportert eller grensekryssende forurensning og sikre et høyt vernenivå for miljøet som helhet.

5. Tillatelsen skal omfatte hensiktsmessige krav til utslippsmålinger, med angivelse av målemetode, målingenes hyppighet og vurderingsprosedyrer, samt en forpliktelse til å gi vedkommende myndighet de opplysninger som er nødvendige for å kontrollere at vilkårene i tillatelsen overholdes.

For anleggene nevnt i vedlegg I nr. 6.6 kan det ved fastsettelsen av tiltakene nevnt i dette nummer tas hensyn til kostnader og fordeler.

6. Tillatelsen skal omfatte tiltak i forbindelse med andre driftsvilkår enn de normale. Når det er fare for at miljøet kan påvirkes, skal det derfor tas passende hensyn til oppstart, lekkasjer, svikt, momentan driftsstans og endelig opphør av driften.

Tillatelsen kan også omfatte midlertidige unntak fra kravene i nr. 4 dersom en rehabiliteringsplan godkjent av vedkommende myndighet sikrer at kravene oppfylles innen seks måneder, og dersom prosjektet fører til en begrensning av forurensningen.

7. Tillatelsen kan for dette direktivs formål omfatte andre særlige vilkår som medlemsstaten eller vedkommende myndighet finner hensiktsmessige.

8. Uten at det berører forpliktelsen til å innføre en tillatelsesprosedyre i samsvar med dette direktiv, kan medlemsstatene fastsette særlige krav for særskilte kategorier av anlegg i alminnelige bindende bestemmelser istedenfor å ta dem med i vilkårene for individuelle tillatelser, forutsatt at dette sikrer en integrert framgangsmåte og et tilsvarende høyt vernenivå for miljøet som helhet.

⁽¹⁾ EFT nr. L 230 av 5.8.1982, s. 1. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48).

Artikkel 10**De beste tilgjengelige teknikker og miljøstandarder**

Dersom en miljøstandard gjør det nødvendig med strengere vilkår enn dem som kan oppnås ved bruk av de beste tilgjengelige teknikker, skal det særlig fastsettes utfyllende vilkår i tillatelsen uten at det berører andre tiltak som kan treffes for å oppfylle miljøstandardene.

Artikkel 11**Utvikling innen de beste tilgjengelige teknikker**

Medlemsstatene skal påse at vedkommende myndighet følger eller underrettes om utviklingen innen de beste tilgjengelige teknikker.

Artikkel 12**De driftsansvarliges endringer av anlegg**

1. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å påse at den driftsansvarlige underretter vedkommende myndigheter om alle planlagte endringer i anleggets drift i henhold til artikkel 2 nr. 10 bokstav a). Vedkommende myndigheter skal eventuelt ajourføre tillatelsen eller vilkårene.

2. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å påse at den driftsansvarlige ikke foretar planlagte vesentlige endringer i anleggets drift i henhold til artikkel 2 nr. 10 bokstav b) uten tillatelse gitt i samsvar med dette direktiv. Søknaden om tillatelse og vedkommende myndigheters vedtak må omfatte de delene av anlegget og de forholdene nevnt i artikkel 6 som kan bli berørt av endringen. De aktuelle bestemmelsene i artikkel 3, artikkel 6-10 og artikkel 15 nr. 1, 2 og 4 får tilsvarende anvendelse.

Artikkel 13**Vedkommende myndighets revurdering og ajourføring av vilkårene for tillatelse**

1. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å påse at vedkommende myndigheter med jevne mellomrom vurderer på nytt og om nødvendig ajourfører vilkårene for tillatelse.

2. Tillatelsen skal under alle omstendigheter vurderes på nytt dersom

- forurensningen forårsaket av anlegget er så omfattende at det er nødvendig å revidere tillatelsens eksisterende utslippsgrenseverdier eller tilføye nye,
- vesentlige endringer i de beste tilgjengelige teknikker gir mulighet for en betydelig begrensning av utslippene uten at det medfører uforholdsmessig store kostnader,
- hensynet til driftssikkerheten i forbindelse med prosessen eller virksomheten gjør det påkrevd å bruke andre teknikker,
- nytt regelverk i Fellesskapet eller nye lovbestemmelser i medlemsstaten krever det.

Artikkel 14**Overholdelse av vilkårene for tillatelse**

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltak for å påse at

- den driftsansvarlige overholder vilkårene i tillatelsen i driften av anlegget,
- den driftsansvarlige regelmessig underretter vedkommende myndighet om resultatene av utslippsmålinger og straks underretter den om hendelser eller uhell som har en merkbar miljøpåvirkning,
- anleggenes driftsansvarlige yter vedkommende myndighets representanter all nødvendig bistand, slik at de kan gjennomføre inspeksjoner av anlegget, ta prøver og samle inn alle opplysninger som er nødvendige for at de skal kunne utføre sine oppgaver i henhold til dette direktivs formål.

Artikkel 15**Adgang til opplysninger og offentlighetens innsyn i saksbehandlingsprosedyren**

1. Uten at rådsdirektiv 90/313/EØF av 7. juni 1990 om fri adgang til miljøinformasjon⁽¹⁾ berøres, skal medlemsstatene treffe de nødvendige tiltak for å påse at søknader om tillatelse for nye anlegg eller vesentlige endringer blir gjort tilgjengelige for offentligheten i et passende tidsrom, slik at den kan uttale seg før vedkommende myndighet gjør sitt vedtak.

Vedtaket, medregnet minst én kopi av tillatelsen og eventuelle senere ajourføringer, skal også gjøres tilgjengelig for offentligheten.

2. Resultatene av utslippsmålinger som kreves i samsvar med vilkårene i tillatelsen nevnt i artikkel 9, som vedkommende myndighet er i besittelse av, skal gjøres tilgjengelige for offentligheten.

3. Hvert tredje år skal Kommisjonen offentliggjøre en oversikt over de viktigste utslippene og deres kilder på grunnlag av opplysninger fra medlemsstatene. Kommisjonen skal etter framgangsmåten i artikkel 19 fastsette det format og de standarddata som er nødvendige ved overføring av opplysningene.

Kommisjonen kan etter samme framgangsmåte foreslå tiltak som er nødvendige for å sikre at opplysningene om utslipp i oversikten nevnt i første ledd er sammenlignbare med og kan utfylle opplysninger fra andre registre og kilder for opplysninger om utslipp.

4. Nr. 1, 2 og 3 får anvendelse med forbehold for de begrensninger som er fastsatt i artikkel 3 nr. 2 og 3 i direktiv 90/313/EØF.

⁽¹⁾ EFT nr. L 158 av 23.6.1990, s. 56.

Artikkel 16**Utveksling av opplysninger**

1. Med sikte på utveksling av opplysninger skal medlemsstatene treffe de nødvendige tiltak for å oversende Kommisjonen hvert tredje år, og første gang innen 18 måneder etter datoen for gjennomføring av dette direktiv, representative opplysninger om de tilgjengelige grenseverdier for de enkelte kategorier av virksomhet som er oppført i vedlegg I, og eventuelt opplysninger om de beste tilgjengelige teknikker som disse verdiene bygger på, i samsvar særlig med artikkel 9. Ved senere oversendelser skal disse opplysningene utfylles etter framgangsmåtene fastsatt i nr. 3 i denne artikkel.
2. Kommisjonen skal sørge for utveksling av opplysninger mellom medlemsstatene og de berørte industrier om de beste tilgjengelige teknikker, kravene til tilknyttet måleteknikk og utviklingen på området. Kommisjonen skal hvert tredje år offentliggjøre resultatene av utvekslingen av opplysninger.
3. Det skal i samsvar med artikkel 5 og 6 i direktiv 91/692/EØF utarbeides rapporter om gjennomføringen av dette direktiv og dets virkning sammenlignet med andre fællesskapsdokumenter om miljøvern. Den første rapporten skal dekke et tidsrom på tre år fra datoen for gjennomføring av dette direktiv nevnt i artikkel 21. Kommisjonen skal framlegge rapporten for Rådet, eventuelt ledsaget av forslag.
4. Medlemsstatene skal opprette eller utpeke den eller de myndigheter som skal ha ansvar for utveksling av opplysninger i henhold til nr. 1, 2 og 3, og skal underrette Kommisjonen om dette.

Artikkel 17**Grensekryssende virkninger**

1. Dersom en medlemsstat fastslår at driften av et anlegg vil kunne få en betydelig negativ innvirkning på miljøet i en annen medlemsstat, eller dersom en medlemsstat som vil kunne bli berørt i et betydelig omfang, anmoder om det, skal den medlemsstat på hvis territorium det ble søkt om tillatelse i henhold til artikkel 4 eller artikkel 12 nr. 2, oversende den andre medlemsstaten de opplysningene som er framlagt i samsvar med artikkel 6, samtidig som den gjør opplysningene tilgjengelige for sine egne borgere. Opplysningene skal danne grunnlag for eventuelt nødvendig samråd innen rammen av de tosidige forbindelsene mellom de to medlemsstatene etter prinsippet om gjensidighet og likebehandling.
2. I tilfellene nevnt i nr. 1 skal medlemsstatene innen rammen av sine tosidige forbindelser påse at søknadene i et passende tidsrom gjøres tilgjengelige også for offentligheten i den stat som kan bli berørt, slik at den får anledning til å uttale seg før vedkommende myndighet gjør vedtak.

Artikkel 18**Fællesskapets utslippsgrenseverdier**

1. Etter forslag fra Kommisjonen skal Rådet etter framgangsmåtene fastsatt i traktaten fastsette utslippsgrenseverdier for
 - de kategorier anlegg som er nevnt i vedlegg I, bortsett fra fyllplasser nevnt i nr. 5.1 og 5.4 i samme vedlegg, og
 - de forurensende stoffene som er nevnt i vedlegg III,

for hvilke det er fastslått behov for tiltak på fællesskapsplan, særlig på grunnlag av utveksling av opplysninger i henhold til artikkel 16.

2. Dersom det ikke fastsettes utslippsgrenseverdier for Fællesskapet i henhold til dette direktiv, får de relevante utslippsgrenseverdier som er fastsatt i direktivene nevnt i vedlegg II og i andre fællesskapsbestemmelser, anvendelse på anleggene nevnt i vedlegg I som minsteutslippsgrenseverdier i henhold til dette direktiv.

Uten at kravene i dette direktiv berøres, skal de tekniske krav som skal gjelde for fyllplasser nevnt i vedlegg I nr. 5.1 og 5.4, fastsettes av Rådet etter forslag fra Kommisjonen etter framgangsmåtene fastsatt i traktaten.

Artikkel 19**Komitéframgangsmåten nevnt i artikkel 15 nr. 3**

Kommisjonen skal bistås av en komité sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.

Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.

Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 20**Overgangsbestemmelser**

1. Bestemmelsene i direktiv 84/360/EØF, bestemmelsene i artikkel 3 og 5, artikkel 6 nr. 3 og artikkel 7 nr. 2 i direktiv 76/464/EØF samt de aktuelle bestemmelsene om tillatelsesordninger i direktivene nevnt i vedlegg II får, med forbehold for unntakene fastsatt i direktiv 88/609/EØF, anvendelse på eksisterende anlegg med hensyn til formene for virksomhet nevnt i vedlegg I inntil vedkommende myndigheter har truffet de nødvendige tiltak nevnt i artikkel 5 i dette direktiv.

2. De aktuelle bestemmelsene om tillatelser i direktivene nevnt i nr. 1 får fra datoen for dette direktivs gjennomføring ikke lenger anvendelse på nye anlegg med hensyn til formene for virksomhet nevnt i vedlegg I.

3. Direktiv 84/360/EØF oppheves elleve år etter datoen for dette direktivs ikrafttredelse.

Så snart tiltakene fastsatt i artikkel 4, 5 eller 12 er truffet for et anlegg, får unntaket fastsatt i artikkel 6 nr. 3 i direktiv 76/464/EØF ikke lenger anvendelse for anlegg som omfattes av dette direktiv.

Etter forslag fra Kommisjonen skal Rådet om nødvendig endre de aktuelle bestemmelser i direktivene nevnt i vedlegg II for å tilpasse dem til kravene i dette direktiv før datoen for opphevelse av direktiv 84/360/EØF nevnt i første ledd.

Artikkel 21**Gjennomføring**

1. Medlemsstatene skal vedta de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, senest tre år etter direktivets ikrafttredelse. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 22

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 23

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 24. september 1996.

For Rådet

E. FITZGERALD

Formann

VEDLEGG I

KATEGORIER AV INDUSTRIVIRKSOMHET NEVNT I ARTIKKEL 1

1. Anlegg eller deler av anlegg som brukes til forskning, utvikling og prøving av nye produkter og prosesser, omfattes ikke av dette direktiv.
2. Terskelverdiene nevnt nedenfor har i alminnelighet referanse til en produksjonskapasitet eller ytelse. Dersom en driftsansvarlig i samme anlegg eller på samme sted gjennomfører flere former for virksomhet som hører inn under samme avsnitt, skal kapasiteten til disse formene for virksomhet legges sammen.

1. Energi-industri

- 1.1. Forbrenningsanlegg med en nominell termisk tilført effekt på mer enn 50 MW⁽¹⁾
- 1.2. Mineralolje- og gassraffinerier
- 1.3. Koksverk
- 1.4. Anlegg for omdanning av kull til gass- og væskeform

2. Produksjon og bearbeiding av metaller

- 2.1. Anlegg for røsting og sintring av malm, herunder sulfidmalm
- 2.2. Anlegg for produksjon av råjern eller stål (første- eller andregangs smelting) med tilhørende utstyr for kontinuerlig støping med en kapasitet på over 2,5 tonn per time
- 2.3. Anlegg for bearbeiding av ferrometaller ved hjelp av
 - a) varmevalsing med en kapasitet på over 20 tonn råstål per time
 - b) smiing med hammere med en slagenergi på over 50 kilojoule per hammer når den anvendte varmelytelse er på over 20 MW
 - c) påføring av beskyttelseslag av smeltet metall med en mating på over 2 tonn råstål per time
- 2.4. Jern- og stålstøperier med en produksjonskapasitet på over 20 tonn per dag
- 2.5. Anlegg
 - a) for produksjon av ikke-jern-metaller fra malm, konsentrater eller sekundærråstoffer ved hjelp av metallurgiske, kjemiske eller elektrolytiske prosesser
 - b) for smelting av ikke-jern-metaller, medregnet legering, herunder gjenvinningsprodukter (raffinering, støping) med en smeltekapasitet på over 4 tonn per dag for bly og kadmium eller 20 tonn per dag for alle andre metaller

- 2.6. Anlegg for overflatebehandling av metaller og plast ved hjelp av en elektrolytisk eller kjemisk prosess når behandlingsbadene har et volum på over 30 m³.

3. Industri for ikke-metalliske mineralprodukter

- 3.1. Anlegg for produksjon av sementklinker i roterovner med en produksjonskapasitet på over 500 tonn per dag eller av kalk i roterovner med en produksjonskapasitet på over 50 tonn per dag eller i andre ovnstyper med en produksjonskapasitet på over 50 tonn per dag

⁽¹⁾ De materielle krav i direktiv 88/609/EØF for eksisterende anlegg gjelder fortsatt fram til 31. desember 2003.

- 3.2. Anlegg for produksjon av asbest og framstilling av asbestbaserte produkter
- 3.3. Anlegg for produksjon av glass, medregnet glassfibrer, med en smeltekapasitet på over 20 tonn per dag
- 3.4. Anlegg for smelting av mineralske stoffer, medregnet produksjon av mineralfibrer, med en smeltekapasitet på over 20 tonn per dag
- 3.5. Anlegg for produksjon av keramiske produkter ved brenning, særlig takstein, murstein, ildfast stein, fliser, steintøy eller porselen, med en produksjonskapasitet på over 75 tonn per dag og/eller en ovnskapasitet på over 4 m³ og en innsettingstetthet på over 300 kg/m³ i hver ovn.

4. **Kjemisk industri**

Med produksjon i forbindelse med kategoriene av virksomhet i dette avsnitt menes produksjon i industriell målestokk ved kjemiske reaksjoner av stoffene eller gruppene av stoffer oppført i nr. 4.1 - 4.6.

- 4.1. Kjemiske anlegg for framstilling av organiske basiskjemikalier som
 - a) hydrokarboner (lineære eller sykliske, mettede eller umettede, alifatiske eller aromatiske)
 - b) oksygenholdige hydrokarboner som alkoholer, aldehyder, ketoner, karboksylsyrer, estere, acetater, etere, peroksider, epoksymateriale
 - c) svovelholdige hydrokarboner
 - d) nitrogenholdige hydrokarboner som aminer, amider, nitrøse forbindelser, nitro- eller nitratforbindelser, nitriler, cyanater, isocyanater
 - e) fosforholdige hydrokarboner
 - f) halogenerte hydrokarboner
 - g) metallorganiske forbindelser
 - h) basisplastmaterialer (polymerer, syntetfibrer, cellulosebaserte fibrer)
 - i) syntetisk gummi
 - j) fargestoffer og pigmenter
 - k) overflateaktive stoffer og tensider
- 4.2. Kjemiske anlegg for produksjon av uorganiske basiskjemikalier som
 - a) gasser som ammoniakk, klor eller hydrogenklorid, fluor eller hydrogenfluorid, karbonoksider, svovelforbindelser, nitrogenoksider, hydrogen, svoveldioksid, karbonylklorid
 - b) syrer som kromsyre, flussyre, fosforsyre, salpetersyre, saltsyre, svovelsyre, oleum, svovelsyring
 - c) baser som ammoniumhydroksid, kaliumhydroksid, natriumhydroksid
 - d) salter som ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, sølvnitrat

- e) ikke-metaller, metaloksider eller andre uorganiske forbindelser som kalsiumkarbid, silisium, silisiumkarbid
- 4.3. Kjemiske anlegg for produksjon av fosfor-, nitrogen- eller kaliumgjødsel (ren eller sammensatt gjødsel)
- 4.4. Kjemiske anlegg for produksjon av basisprodukter for plantevernmidler samt biocider
- 4.5. Anlegg som benytter en kjemisk eller biologisk metode for produksjon av farmasøytiske basisprodukter
- 4.6. Kjemiske anlegg for produksjon av sprengstoff.

5. **Avfallshåndtering**

Med forbehold for artikkel 11 i direktiv 75/442/EØF og artikkel 3 i rådsdirektiv 91/689/EØF av 12. desember 1991 om farlig avfall⁽¹⁾:

- 5.1. Anlegg for disponering eller gjenvinning av farlig avfall som definert i listen nevnt i artikkel 1 nr. 4 i direktiv 91/689/EØF, som definert i vedlegg II A og II B (operasjon R 1, R 5, R 6, R 8 og R 9) i direktiv 75/442/EØF og rådsdirektiv 75/439/EØF av 16. juni 1975 om håndtering av spillolje⁽²⁾, med en kapasitet på over 10 tonn per dag
- 5.2. Anlegg for forbrenning av kommunalt avfall som definert i rådsdirektiv 89/369/EØF av 8. juni 1989 om forebygging av luftforurensning fra nye kommunale avfallsforbrenningsanlegg⁽³⁾ og i rådsdirektiv 89/429/EØF av 21. juni 1989 om reduksjon av luftforurensning fra eksisterende kommunale avfallsforbrenningsanlegg⁽⁴⁾, med en kapasitet på over 3 tonn per time
- 5.3. Anlegg for disponering av ufarlig avfall som definert i vedlegg II A til direktiv 75/442/EØF avsnitt D 8 og D 9, med en kapasitet på over 50 tonn per dag
- 5.4. Fyllplasser som mottar over 10 tonn per dag, eller som har en samlet kapasitet på over 25 000 tonn, med unntak av fyllplasser for inert avfall.

6. **Annen virksomhet**

- 6.1. Industrianlegg for produksjon av
 - a) papirmasse fra tre eller andre fibermaterialer
 - b) papir og papp med en produksjonskapasitet på over 20 tonn per dag
- 6.2. Anlegg for forbehandling (vasking, bleking, mercerisering) eller farging av fibrer eller tekstiler, med en behandlingsskapasitet på over 10 tonn per dag
- 6.3. Anlegg for garving av huder og skinn, med en behandlingsskapasitet på over 12 tonn ferdige produkter per dag
- 6.4. a) Slakterier med en produksjonskapasitet på over 50 tonn skrotter per dag
 - b) Behandling og bearbeiding med sikte på framstilling av næringsmidler av
 - animalske råstoffer (bortsett fra melk), med en kapasitet til produksjon av ferdige produkter på over 75 tonn per dag

⁽¹⁾ EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 20. Direktivet endret ved direktiv 94/31/EF (EFT nr. L 168 av 2.7.1994, s. 28).

⁽²⁾ EFT nr. L 194 av 25.7.1975, s. 23. Direktivet sist endret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48).

⁽³⁾ EFT nr. L 163 av 14.6.1989, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 203 av 15.7.1989, s. 50.

- vegetabiliske råstoffer, med en kapasitet til produksjon av ferdige produkter på over 300 tonn per dag (kvartalsgjennomsnitt)
 - c) Behandling og bearbeiding av melk, når den mottatte melkemengde er på over 200 tonn per dag (årgjennomsnitt)
- 6.5. Anlegg for disponering eller gjenvinning av skrotter og animalsk avfall, med en behandlingskapasitet på over 10 tonn per dag
- 6.6. Anlegg for intensiv fjørfeavl eller svineavl med mer enn
- a) 40 000 plasser til fjørfe
 - b) 2 000 plasser til produksjonssvin (over 30 kg) eller
 - c) 750 plasser til purker
- 6.7. Anlegg for behandling av overflater på stoffer, gjenstander eller produkter ved bruk av organiske løsemidler, særlig appretur, trykking, belegging, avfetting, isolering, liming, maling, rengjøring eller impregnering, med en forbrukskapasitet på over 150 kg per time eller over 200 tonn per år
- 6.8. Anlegg for produksjon av karbon (hardbrent kull) eller grafittelektroder ved forbrenning eller grafittisering.

VEDLEGG II**LISTE OVER DIREKTIVER NEVNT I ARTIKKEL 18 NR. 2 OG ARTIKKEL 20**

1. Direktiv 87/217/EØF om forebygging og reduksjon av asbestforurensning av miljøet
2. Direktiv 82/176/EØF om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra kloralkalielektrolyse
3. Direktiv 83/513/EØF om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kadmium
4. Direktiv 84/156/EØF om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av kvikksølv fra andre sektorer enn kloralkalielektrolyse
5. Direktiv 84/491/EØF om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av heksaklorsyklusheksan
6. Direktiv 86/280/EØF om grenseverdier og kvalitetsmålsettinger for utslipp av visse farlige stoffer oppført i liste I i vedlegget til direktiv 76/464/EØF, endret ved direktiv 88/347/EØF og 90/415/EØF om endring av vedlegg II til direktiv 86/280/EØF
7. Direktiv 89/369/EØF om forebygging av luftforurensning fra nye kommunale avfallsforbrenningsanlegg
8. Direktiv 89/429/EØF om reduksjon av luftforurensning fra eksisterende kommunale avfallsforbrenningsanlegg
9. Direktiv 94/67/EF om forbrenning av farlig avfall
10. Direktiv 92/112/EØF om nærmere regler for harmonisering av programmene for reduksjon med sikte på opphør av forurensning forårsaket av avfall fra titandioksidindustrien
11. Direktiv 88/609/EØF om begrensning av utslipp av visse luftforurensende stoffer fra store forbrenningsanlegg, sist endret ved direktiv 94/66/EF
12. Direktiv 76/464/EØF om forurensning forårsaket av utslipp av visse farlige stoffer i Fellesskapets akvatiske miljø
13. Direktiv 75/442/EØF om avfall, endret ved direktiv 91/156/EØF
14. Direktiv 75/439/EØF om håndtering av spillolje
15. Direktiv 91/689/EØF om farlig avfall

VEDLEGG III**VEILEDENDE LISTE OVER DE VIKTIGSTE FORURENSENDE STOFFENE SOM DET
SKAL TAS HENSYN TIL DERSOM DE ER RELEVANTE VED FASTSETTELSE AV
UTSLIPPSGRENSEVERDIER****LUFT**

1. Svoveldioksid og andre svovelforbindelser
2. Nitrogenoksider og andre nitrogenforbindelser
3. Karbonmonoksid
4. Flyktige organiske forbindelser
5. Metaller og deres forbindelser
6. Støv
7. Asbest (svevestøv og fibrer)
8. Klor og klorforbindelser
9. Fluor og fluorforbindelser
10. Arsen og arsenforbindelser
11. Cyanider
12. Stoffer og preparater med påviste kreftframkallende, mutagene eller eventuelt reproduksjonsskadelige egenskaper som kan overføres gjennom luft
13. Polyklorerte dibenzodioksiner og polyklorerte dibenzofuraner

VANN

1. Organiske halogenforbindelser og stoffer som kan danne slike forbindelser i akvatisk miljø
2. Organiske fosforforbindelser
3. Organiske tinnforbindelser
4. Stoffer og preparater med påviste kreftframkallende, mutagene eller eventuelt reproduksjonsskadelige egenskaper i eller gjennom vann
5. Persistente hydrokarboner og persistente, bioakkumulerbare giftige organiske stoffer
6. Cyanider
7. Metaller og metallforbindelser
8. Arsen og arsenforbindelser
9. Biocider og plantevernmidler
10. Suspenderte faste stoffer
11. Stoffer som bidrar til eutrofiering (særlig nitrater og fosfater)
12. Stoffer som har negativ innvirkning på oksygenbalansen (og som kan måles med parametere som BOF, KOF osv.)

VEDLEGG IV

Forhold som skal tas i betraktning i alminnelighet eller i et bestemt tilfelle ved fastsettelse av de beste tilgjengelige teknikker som definert i artikkel 2 nr. 11, idet det tas hensyn til et tiltaks kostnad og fordeler og prinsippene om forsiktighet og forebygging.

1. Bruk av teknologi som gir lite avfall
2. Bruk av mindre farlige stoffer
3. Fremming av teknikker for gjenvinning og resirkulering av stoffer som produseres og benyttes i prosessen, og eventuelt av avfall
4. Prosesser, utstyr eller driftsmetoder som kan sammenlignes, og som er utprøvd med godt resultat i industriell målestokk
5. Den tekniske utvikling og ny vitenskapelig erkjennelse
6. De aktuelle utslippenes art, virkninger og omfang
7. Datoene for ibruktaking av nye eller eksisterende anlegg
8. Det tidsrom som er nødvendig for å innføre de beste tilgjengelige teknikker
9. Forbruket og arten av råstoffer (herunder vann) som benyttes i prosessen, og deres energieffektivitet
10. Behovet for å forebygge eller minimere den samlede miljøpåvirkning som utslippene medfører eller innebærer risiko for å medføre
11. Behovet for å forebygge ulykker og begrense følgene av dem for miljøet
12. De opplysninger som offentliggjøres av Kommisjonen i henhold til artikkel 16 nr. 2 eller av internasjonale organisasjoner.